

Oznamy:

- Upratovanie Hertník: - **nebude!!!**
 - Sv. vodu „trojkráľovú“ - ako si ju zadovážiť - informujte sa u kostolníkov.
 - Kostoly od 1. januára do 24. januára bez veriacich - Od 1. januára 2021 sú pozastavené verejné slávenia bohoslužieb. Kňazi môžu sláviť v chrámoch bohoslužby bez účasti veriacich. Slovenskí biskupi toto nariadenie zobrali na vedomie a kňazov i veriacich žiadajú o jeho dodržanie, zároveň tiež prosia o veľkú trpezlivosť, ktorá bude pre dané obdobie mimoriadne potrebná. Slávenie bohoslužby vyplýva aj vzhľadom na nariadenia z povahy ich zamestnania. Tieto bohoslužby je možné streamovať. Kňazovi pri tom však smie pomáhať len nevyhnutná asistancia. Počet osôb pre streamovanie súkromnej bohoslužby je na základe platného zákazu stretávania obmedzený na kňaza plus max. 5 osôb. Túto výnimku ale zároveň kvôli striktnému obmedzeniu pohybu teraz nemožno uplatniť v takom zmysle, aby sa na súkromné bohoslužby v chrámoch pozývali či prihlasovali rôzne rodiny podľa poradovníkov, zapísaných úmyslov, atď. Krsty, sobáše a pohreby je možné sláviť s maximálnym počtom 6 účastníkov vrátane kňaza a sú podmienené dodržaním hygienických opatrení. Chrámy nie je nariadené zamknúť: nesmú sa v nich ale konať nijaké hromadné podujatia: to sa týka verejného spovedania, aj rozdávania svätého prijímania.
 - V nebezpečenstve smrti je, samozrejme, možné individuálne vyslyžiť potrebné sviatosti zomierajúcemu.

**CIRKEV
 FARNOSŤ SV.
 KATARÍNY
 ALEXANDRIJSKEJ**

Číslo 330

HerBartníček

04.01.2021 Pondelok Pondelok vo Vianočnom období	13:00	Hertník - pohreb /Dom smútku/ (+Justína Stachurová rod. Tilická)
	16:00	Hertník (+Rudolf - č. 122)
	17:15	Bartošovce (za RB Bartoš. - NOV./20)
05.01.2021 Utorok Utorok vo Vianočnom období	07:30	Hertník (za RB Hertník - I./21)
	08:30	Bartošovce (+Emil,+Jozef - č. 158)
06.01.2021 Streda PRIKÁZANÝ SVIATOK – Zjavenie Pána (slávnosť) - pri sv. omšiach posvätenie trojkráľovej vody!	09:00	Batošovce (+Ladislav,+Anna,+Jozef,+rodičia - č. 59)
	10:30	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre Helenu - 91 rokov - č. 122)
07.01.2021 Štvrtok Štvrtok po Zjavení Pána alebo Svätého Rajmunda z Peňafortu, kňaza (ľubovoľná spomienka)	16:00	Hertník (za veriacich - 6.1.21/Zj. P. "B")
	17:15	Bartošovce - SV. OMŠA k sláve a cti D. Sv.!!! (+Ján,+Alžbeta,+Jaroslav - č. 156)
08.01.2021 Piatok Piatok po Zjavení Pána	—	—
09.01.2021 Sobota Sobota po Zjavení Pána	07:30	Hertník (+Magdaléna Silvašiová - I./21 - č. 254)
	08:30	Bartošovce (+Imrich - č. 100)
10.01.2021 NEDEĽA Krst Krista Pána (sviatok)/- končí vianočné obdobie!	09:00	Bartošovce (zdr., B. pož. rodín Marta, Jana a Jozef - č. 156)
	10:30	Hertník (zdr., B. pož. a poďak. pre sestru - 60 rokov - č. 283)

Vyšla hviezda

Bože, ty prebývaš v nepreniknuteľnom svetle. Tvoja sláva žiari do celého sveta v dieťati v jasličkách. Pre mudrcov vyšla hviezda. Jej svetlo ich viedlo cestou pútnikov, aby ťa hľadali, našli a modlili sa k tebe. Nechali všetko tak a vybrali sa na púť svojich srdc. Vzali zlato, kadidlo a myrhu, zlato lásky, kadidlo svojich túžob a myrhu svojich bolestí. Prišli, padli na kolená a modlili sa. V modlitbe zabúdajú na seba. A keď zabudnú na seba, sú celkom prítomní. Naplnila sa ich túžba. Predložia svoje dary a v dieťati spoznajú Kráľa, ktorému darujú svoje zlato, Boha, ktorému prinášajú kadidlo, a lekára, ktorý za nich zomrie, aby uzdravil ich rany. Jemu darujú myrhu, liečivú bylinu z raja, ktorá vylieči všetky rany.

Na svojej ceste často neviem, kde som a kam ma cesta vedie. Niekedy som príliš unavený, aby som pokračoval ďalej, a chcel by som sa zastaviť a oddýchnuť si. Daj, nech na horizonte môjho srdca zažiarí hviezda a ja nech pokračujem vo svojej ceste za tým, ktorý ako jediný môže naplniť moju túžbu: za Bohom, ktorý sa stal človekom, Dieťaťom v jasličkách, ktorého sláva sa nám zjavila. Daj, nech v tomto Dieťati uvidím múdrosť, ktorá ma povedie cestou k pravému životu.

Nauč ma tajomstvu poklony: jednoducho padnúť pred tebou na kolená a zabudnúť na seba a svoje starosti, pretože ty sa ma dotýkaš. Amen. (A. Grün – Daruj mi široké srdce)

Múdrosť života

Epifánia je zjavením Ježiša ako Mesiáša Izraela, Božieho Syna a Spasiteľa sveta. Oslavuje spolu s Ježišovým Krstom v Jordáne a so svadbou v Káne i klaňanie, ktoré sa Ježišovi dostáva od mudrcov prichádzajúcich z východu. Keď mudrci prišli do Jeruzalema, vypytovali sa na novonarodeného židovského kráľa. Príchod mudrcov nemohol ostať nepovšimnutý, spôsobili rozruch v celom meste. Sám Herodes, ktorý tam bol vtedy kráľom, si ich dal zavolať a vyzvedal od nich do podrobnosti, čo tam hľadajú.

Herodesovi radcovia mu potvrdili, že v meste Betleheme sa má narodiť prisľúbený vykupiteľ, Boží Syn, kráľ. Herodes potom mudrcom prikázal, aby mu oznámili, keď ho nájdu, kde sa nachádza, aby sa mu mohol aj on pokloniť. Bola to lož, lebo ho chcel zavraždiť, bál sa o svoj trón. Mudrci našli dieťa aj s rodinou.

Matúš píše, že vošli do domu, zdá sa teda, že to bolo už nejaký čas po narodení a podarilo sa im nájsť bývanie v dome, aby nemuseli byť v maštali.

Dejepisec Herodot hovorí o zvyku na východe, podľa ktorého, keď sa stretli dvaja rovnocenní muži, objali sa, no ak bol jeden z nich vyššie postavený, ten druhý pred ním pokľakol. Keďže si mudrci pokľakli na zem – ako píše ďalej Matúš – tým prejavili, že, narodené Dieťa uznávajú za vyššie postavené, ako sú oni. Nevieme určiť, či poznali a uznali jeho Božský pôvod alebo ho považovali za výnimočného kráľa. V tej chvíli mu dali aj dary – zlato, kadidlo a myrhu. V kresťanskom výklade sa o daroch hovorí, že zlato upozorňuje na Kristov kráľovský pôvod, kadidlo na božskú podstatu jeho existencie a myrha používajúca sa pri balzamovaní naznačuje Kristovu obeť za spásu ľudstva.

Písmo ďalej píše, že mudrci varovaní vo sne, cestou späť obišli Kráľa Herodesa. Viac o nich nevieme.

Stojíme na prahu nového občianskeho roka a keďže čas je neúprosný, aby sme pri jeho bilancovaní neboli zatrpknutí z toho, koľkých chýb a nesprávneho konania sme sa mohli vyvarovať, je potrebné v duchovnom živote rozvíjať čnosť múdrosti. Múdry človek po vzore mudrcov z evanjeliového príbehu ide na ceste za Kristom bez škrupúl, či je to pravda všetko o ňom, stráni sa prítomnosti zlých ľudí ako oni Herodesa a nemá problém vzdávať úctu Bohu aj pokľaknutím.

„Všetka múdrosť je od Pána, Boha, vždy bola u neho a je pred vekmi... Počiatok múdrosti je bázeň pred Pánom, pre veriach bola stvorená spolu s nimi už v materskom lone.“ (Sir 1-1)

Múdrosť je v Bohu a u Boha, presahuje svet a je nezávislá od neho, ale z Božej dobroty je stvorená a darovaná človekovi. Podľa Božieho úmyslu je ideálnym plánom dokonalosti všetkého, čo existuje. Vo stvorení sa prejavuje ako súlad všetkého tvorstva v človekovi pôsobí ako bázeň pred Pánom. Bázeň pred Pánom je počiatkom, plnosťou, korunou a koreňom múdrosti. Tento výraz v plnom a v pravom zmysle slova znamená vieru, odovzdanosť, vernosť a lásku k Bohu.

Podľa Sirachovcovho učenia je múdrosť identifikovaná s Tórou so Zákom, lebo je Božím slovom, zjavením jeho vôle, ale aj princípom ľudského konania. Slovom, je ideálnym prejavom ľudskej dokonalosti. Sirachovec opisuje ľudskú múdrosť aj podľa tradičných kritérií ako radosť zo života, starosť o zdravie, opatrnosť v zaobchádzaní s ľuďmi, správa majetku, rozvážnosť, opatrnosť v reči, boj proti lenivosti, správne užívanie majetku, milosrdenstvo s

biednymi, život v báni Božej. Múdry človek je teda naozaj ideálnym a dokonalým človekom. Sirachovec má o človekovi vysoký pojem, najmä o ľudskej slobode: „Na počiatku stvoril Boh človeka a ponechal mu možnosť rozhodnúť sa. Dal mu svoje príkazy a ustanovenia. Ak chceš zachovávať príkazy, zachovávajú ťa, a máš mu večne preukazovať žiadanú vernosť.“

Položil pred teba vodu a oheň. Čiaň rukou po tom, čo si vyvolíš. Pred človekom leží život a smrť, dobro a zlo, dostane to, čo sa mu ľubi.“ (Sir 15,14-17). Na horizonte života múdreho človeka sa musí stále vynárať aj tieň smrti: „Pri všetkých svojich činoch maj na mysli svoj koniec a nikdy nezhrješ.“ (Sir 7,40) „Všetci ľudia sú iba zem a popol“ (Sir 17,31b) Neodvratnosť smrti musí byť motívom v úsilí o dobrý život a kritériom pri oceňovaní pozemských hodnôt a skutočnosti. (www.zivotopisysvatych.sk, Úvod do knihy Sirachovcovej)

Vianočný list pre Teba...

Nedávno sa mi stala takáto vec: niekto mi zazvonil pri dverách. Keď som ich otvorila, stál tam pán, zjavne zo sociálne nižšej vrstvy. Najprv sa ma opýtal, či nepotrebujem nabrušiť nože, a keď som sa mu slušne poďakovala, poprosil si odo mňa euro alebo chlieb s paštékou. Euro som mu nedala, ale urobila som mu chlieb a podala mu ho cez málo odchýlené dvere. Keď som ich zatvárala, počula som, ako ho staršia suseda odvedľa vyháňa.

Vtom som si uvedomila jednu vec. Na Vianoce sa zvykne dojímať mnohými zápletkami a „rekvizitami“ vianočného príbehu narodenia Ježiša. Ľutujeme Máriu a Jozefa, ktorým sa nedostalo miesto v hobe, a zazlievame to tým, ktorí sa nad nimi nezľutovali. Vo svojom živote pritom správame podobne. Cítíme sa morálne nadradení ľuďom, ktorých stretávame na ulici v zlých sociálnych podmienkach. Ich zľodosti odôvodňujeme výhovorkami, v duchu si hovoriac, že si za svoj osud vlastne sami.

Nemožno však vidieť istú paralelu medzi Bohom, ktorý prichádza k obyvateľom Betlehema najviac inkognito, ako to je len možné, skrytý v Máriinom lone, a týmito ľuďmi, ktorých my sami vysúvame nielen na perifériu spoločnosti, ale aj na perifériu svojho vnímania, pozornosti a empatie? Nehovorí nám vianočný evanjeliový príbeh práve to, že Boh sa skrýva aj v tých, v ktorých je to najmenej zjavné?

Nemusí pritom ísť len o ľudí, ktorí sú postihnutí sociálnou exklúziou, ale o všetkých, ktorých vo svojom živote odsúvame do „maštale“ – teda mimo svojej pomoci, empatie a lásky. Môže to byť partner, ktorému sa nám už nechce venovať toľko času a pozornosti, nepríjemný sused, súrodenec, s ktorým sme sa nezhodli, kamarát, ktorý nás sklamal, ľudia, ktorí k nám boli nepríjemní a zranili nás. Všetci, pre ktorých už nechceme dať miesto v príbehu nášho života.

„Boh býva v príbehu. Príbeh oživa, až keď ho čitateľ začne čítať sám pre seba a urobí ho súčasťou svojho života. Biblické príbehy nie sú fotografiou sveta, informujúcou o tom, ako svet existoval, ale zrkadlom nastaveným človeku, ktorému má pomôcť porozumieť sebe a tým meniť seba i svet“, píše Tomáš Halík.

Bez toho, aby sme vianočný príbeh evanjelia nečítali pre seba a pre svoj život, ostane len mŕtvou historickou udalosťou, naše vianočné zvyky len ornamentom, folklórom bez hlbšieho obsahu a Boh ostane len vzdialeným, nespoznávaným Bohom.